

Místo zločinu Ostrava

Seriál představí dvojici zdánlivě velmi odlišných kriminalistů – Emu a Honzu. Ona je přímočará a racionální, protože ženám se v této profesi vyčítá, že všechno řeší emocemi, on ve službě bere vše osobně, neúspěchy považuje za své osobní selhání. Ema je soutěživá, Honza výbušný a náladový. Ema je přizvána, aby jako specialista na komunikaci s nezletilou mládeží pomohla s vyšetřováním zmizení dívky. I za jejího velkého přispění je případ úspěšně vyřešen. Ředitel krajské kriminálky ji ale odmítne přijmout. Ema se rozhodne zúčastnit výběrového řízení na šéfa mordparty a k velkému údivu svých budoucích kolegů výběrové řízení vyhraje. Jediný vážný kandidát Honza totiž začíná být vyšetřován za postřelení únosce. Obtížná role matky a práce v oddělení vražd Emě připraví těžký začátek. Honza je jedním z těch, kteří novou šéfovou berou od začátku s rezervou. Nevadí mu, že ho přeskočil někdo jiný, ale že je to někdo, kdo na tu práci podle něj nemá. Během dalších případů se z nich stane dvojice, která se profesionálně doplňuje a postupně v sobě nachází dokonce možná víc než kolegiální náklonnost. Jednotlivé díly jsou inspirovány případy, které policie vyšetřovala na Ostravsku v průběhu několika uplynulých let.

Režisér Dan Wlodarczyk: Kriminálka je už z podstaty maskulinní prostředí

Některé díly seriálu jsou inspirovány skutečností. Je pro Vás jiné zpracovávat, co se doopravdy událo, než když točíte čistou fikci?

Scenáristé často píšou postavy podle sebe a své sociální bubliny: zločinci pak jednájí jako inteligentní rozumní lidé, jejich činy mají celkem racionální a logickou motivaci, jednání má hlavu a patu. V životě je to jinak, lidi se vraždí z nepochopitelných a malicherných pohnutek, zmítají jimi podivné vášně a dělají takové absurdní pitomosti, že by to scenárista nevymyslel. Ale přitom je to pravda. To je výhoda psaní podle skutečnosti: zelený strom života je košatější než fantazie. Na druhou stranu spousta příběhů podle skutečnosti trpí dokumentárně statistickou pravděpodobností, vyšetřování je lineární a děj nepřekvapí. Záleží vždycky na tom jednom konkrétním scénáři, jak je napsaný – jestli dobře, nebo špatně, ale jestli je to fikce, nebo reál, to nehraje roli.

Každý člen vyšetřovacího sboru má jinou roli. Jaké jsou mezi nimi hlavní rozdíly?

Postavy byly napsané dost zaměnitelně, kriminalisté byli v zásadě nosiči informací. Osobitost jim dodali až herci svým přirozeným naturelem, ti postavy zbavili obecností a oblékli do jedinečných charakterů.

Seriál řeší i problematiku postavení ženy v mužském kolektivu. Jak na toto téma nahlížíte Vy osobně?

V Ostravě je to překážka pro hlavní postavu, kterou hraje Pavla Beretová, a vždycky je zajímavé, když postava překonává problémy a není jen tím nosičem informací. Jinak ovšem problematiku ženy v mužském kolektivu jako takovou neřešíme, rozhodně ne s nějakou obecnou platností. Je to vedlejší téma, které mělo vnést napětí mezi postavy. Žádné „Me Too“ se nekoná. Pravdou však je, že kriminálka je už z podstaty maskulinní prostředí a přítomnost žen na prvním oddělení není tak samozřejmá, jak by se zdálo u většiny televizních kriminálek.

Co Vás osobně zajalo na tomto projektu?

Ostrava a herci. Ostrava je krásná, herci jsou výborní. Všichni: Beretová, Majer, Dobrý, Kozub, Kříž. Byla velká radost s nimi pracovat.

Režisér Jan Hřebejk: Zločin neroste jen z individuálních pohnutek nebo deviací, ale také z určitého sociálního prostředí

Některé díly seriálu jsou inspirované skutečností. Je pro Vás jiné zpracovávat, co se doopravdy událo, než když točíte čistou fikci?

Do určité míry. Snažíte se vyhnout něčemu, co by mohlo zraňovat oběti nebo pozůstalé. Ale tohle probíhá hlavně při psaní scénáře. V případě seriálu Místo zločinu Ostrava jde asi u poloviny příběhů pouze o inspiraci skutečným případem (např. Smrt v Tunisu nebo Kyselina) anebo o čistou fikci (např. Kubelíkův případ nebo Barvy).

Každý člen vyšetřovacího sboru má jinou roli. Jaké jsou mezi nimi hlavní rozdíly?

V „mých“ případech jsme trochu přidali na humoru. Chtěl jsem, aby se jednotliví kriminalisté trochu špičkovali, abychom odlehčili tragičnost nebo depresivnost případů (Kyselina) a také podtrhli souhru mezi policisty. Charaktery nechci nějak definovat předem, doufám, že diváky zaujmou.

Seriál řeší i problematiku postavení ženy v mužském kolektivu. Jak na toto téma nahlížíte Vy osobně?

Ve filmových štábech tohle většinou funguje bezvadně, takže jdeme vzorem!

Proč byste divákům seriál doporučil?

Pestrost v lokálnosti. Zločin neroste jen z individuálních pohnutek nebo deviací, ale také z určitého sociálního prostředí (skomírající továrny a nezaměstnanost v dílu Ohrožení) nebo z výjimečných situací (mezinárodní hudební festival v industriálním skanzenu – Barvy).

Seriál jste točili celkem tři režiséři. Co jste si řekli, abyste dodrželi jednotnou atmosféru projektu?

Jde o producerský projekt, nad nímž měl dohled producent Martin Froyda. Jednotnou linií jsou podle mého charaktery hlavních detektivů a město Ostrava. Naopak jiným bonusem je pestrost jednotlivých případů, sociálního zázemí pachatelů, genia loci odlišných čtvrtí nebo prostředí (např. DOV, Poruba, lázně Karlova studánka).

Režisér Jiří Chlumský: Život píše nejlepší scénáře

Některé díly seriálu jsou inspirované skutečností. Je pro Vás jiné zpracovávat, co se doopravdy událo, než když točíte čistou fikcí?

Vždy se točí lépe, když jde o skutečnou událost. Život píše nejlepší scénáře.

Každý člen vyšetřovacího sboru má jinou roli. Jaké jsou mezi nimi hlavní rozdíly?

Jednak jsou to muži a žena. Takže tento rozdíl je zjevný. A dále pak jejich přístup k práci, respektive k vyšetřování je rozdílný. Je zde jasný a patrný takzvaný ženský princip a mužský princip. Ženy jsou daleko citlivější a pracují více s předtuchou. Muži úplně opačně. Jsou sice racionálnější, ale o to zbrklejší a přímočařejší, což jim občas nevychází.

Seriál řeší i problematiku postavení ženy v mužském kolektivu. Jak na toto téma nahlížíte Vy osobně?

Já osobně mám rád ženy. Myslím si, že jsou to stvoření, která můžou tento svět zachránit, na rozdíl od nás mužů.

Proč byste divákům seriál doporučil?

Je to podívaná, řeší se zde vraždy a záhady. Má to v sobě prvek dobrodružství. Řeší se zde i právě onen zmíněný mužský a ženský princip. Konkrétně soužití obou pohlaví na pracovišti. A divák může vždy hádat, kdo je vrah a proč. A to se mi na tomto seriálu líbí.

Seriál jste točili celkem tři režiséři. Co jste si řekli, abyste dodrželi jednotnou atmosféru projektu?

Myslím si, že v případě kolegů si není třeba nic říkat. Všichni jsme natolik profesionální, že víme, že bychom neměli vybočovat, ale ani se příliš svazovat nějakou koncepcí. Atmosféra celého projektu je daná lokací, tzn. městem Ostrava. Obrazová kontinuita je zaručena osobou kameramana, který točil všechny díly. To znamená, že on je garantem obrazové koncepce. A to každý z nás režisérů akceptuje.

Pavla Beretová: Ostrava je mým skutečným místem činu, místem narození, dětství a dospívání

Hrajete novou šéfku ostravských kriminalistů. Jaká je?

Emu je ambiciózní, racionální, přemýšlivá žena, které nechybí odvahy se pustit na tenký led a vydat se vstřícnému vedení skupiny zastaralých smýšlejících mužů.

Co má Ema společného s Vámi – Pavlou Beretovou?

Myslím, že ten vrh střemhlav je mi taky blízký. Když se něčeho bojím, často to řeším tak, že do toho vlezu, abych se odstrašila.

Emu pracuje v mužském prostředí, navíc mu začne šéfovat. Přineslo to nějaké „problémy“?

Někde jsem četla, že základní ženskou vlastností by měla být nečinnost. Ne to všechno udělat, zařídit, vybojovat, ale prostě to ustát a mužům přenechat tu možnost, co by měli a mohli udělat, že jim to pak samo dojde. Osobně nemám pocit, že by tohle vždy platilo. Každopádně to, že jsem Emu nenechala nasednout na vlnu šovinismu, je snad pravda. Prostě jsem je v tom nechala ráchat samotné a Ema řešila případ. Ztráta energie řešením problémů jiných jí neovlivňovala.

Role policisty je poměrně výrazově omezená. Často vlastně jen někam chodí a něco hledá, případně někoho vyslýchá. Jak se Vám hrála kriminalistka Ema?

Mě bavilo, že můj úkol je přemýšlet, když ostatní vytvářejí drama a hrají. Snažila jsem se to prostě všechno zpracovávat, analyzovat a v tom toku myšlenek upřemýšlet, aby divák mohl přemýšlet s Emou.

Vy sama pocházíte z Ostravy a seriál se odehrává na Ostravsku. Bylo to pro Vás díky tomu něčím jiné, než kdyby se to odehrávalo jinde v republice?

Pro mě bylo jednou z největších motivací vstoupit do projektu právě umístění v Ostravě. Původně byl název Místo činu Ostrava a Ostrava je mým skutečným místem činu, místem narození, dětství a dospívání. Ráda jsem se vracela na místa, která znám. Ostrava je pro mě důležitá a doufám, že jsme její náladu alespoň částečně zachytili.

V seriálu jste v česko-polském manželství. Je to tam poměrně běžný stav? Jak si rozumějí Češi a Poláci na Ostravsku?

Polsko je tak blízko, že v podstatě není rozdíl mezi základní energií těch dvou pohraničí, ať už z jakékoliv strany. Pro mě je vždy nejdojemnější v tomhle smyslu Český a Polský Těšín. Jedno město rozdělené půvabnou řekou Olzou/Olší a lidé žijící dohromady, něčím rozdělení a něčím nerozlučně spjatí, minimálně tou řekou. Já mám osobně k Polákům hodně blízko a myslím, že to tak ve Slezsku mají všichni, zároveň se inspirujeme, něco si závidíme a nakonec se máme rádi.

Stanislav Majer: Ostrava je autentická, osobitá a fotogenická

Hrajete zkušeného kriminalistu, jak byste ho popsal?

Jan je typický policejní vlčák. Práce je pro něj vším, a když se do něčeho zakousne, už to nepustí. Své zkušenosti má a ví, že motivy k vraždě se vlastně stále opakují. Dejme tomu, že má talent k jisté empatii k pachatelům.

Kariérně ho přeskočila kolegyně Ema. Jaký je jejich vztah?

Tak zpočátku to není ideální, protože Jan má jisté podezření, že výběrové řízení neproběhlo úplně košer, a cítí se tím dotčený, pak ale pochopí, že Ema je schopná a talentovaná kriminalistka a především profík. A to je pro něj podstatné.

Jan není rád, že ho předběhla žena. Cítí se ponížený. Myslíte, že nějak podobně by reagovalo hodně mužů v naší společnosti?

Těžko říct. Já si nemyslím, že se Jan cítí být ponížený. On jen pochybuje, že Ema je skutečně kompetentní vykonávat tak důležitou a zodpovědnou funkci. Navíc je tam ta pochybnost o výběrovém řízení. A zda by se v naší společnosti nějakí muži cítili poníženi, pokud by je žena „předběhla“? Ano. Hodně mužů zcela jistě ano.

Seriál je inspirován skutečnými událostmi, vybavoval jste si nějaké při čtení scénáře?

Ano, tu a tam se mi něco vybavilo, ale nevzpomenu si co. Černé kronice příliš pozornosti nevěnuju.

Proč byste nový seriál divákům doporučil?

Tak především myslím, že Ostrava je dost autentická, osobitá a fotogenická. A taky se jedná o projekt, na kterém pracovali tři režiséři. Každý má trochu jiný přístup a recept – možná bude pro diváka zajímavé sledovat, jak se charakter jejich práce mění.

Karel Dobrý: Belmondo je mou celoživotní profesní inspirací

V novém seriálu hrajete kriminalistu. V čem byl pro Vás specifický?

Asi tím, že podvádí své kolegy. Sleduje své cíle, a aby jich dosáhl, tak se chová příznivě ke svému okolí, ale opravdu nemohu více prozrazovat.

Vybavíte si nějakého herce, který Vás v roli policisty bavil?

Rozhodně Jean Paul Belmondo! Je pro mě celoživotní profesní inspirací.

Co Vás na tomto projektu nejvíce zaujalo?

Rád vzpomínám na natáčení se starými bary – Petrem Nárožným a Oldřichem Vlachem. To, jak oni si svou scénku uměli dokonale vystavět, to byla herecká škola. Také obdivuhodný je jejich nadhled a pokora. Musím se opravdu přiznat, že setkání s nimi mi dalo naději, že ten herecký život má smysl. A skvělý je také mladý a velmi klidný herec Štěpán Kozub. Přijde mi jako úkaz svého druhu v té mladé generaci. A velmi inspirativní bylo setkání se skutečnými policisty na střelnici, při jejich práci, kdy nám trochu dohlíželi na to naše vyšetřování a snažili se ho nějakým způsobem zpraviděpodobnit. Jejich příběhy a setkání s nimi bylo obohacující a i lidsky velmi poučné.

Co konkrétně Vás třeba učili?

Jak zacházet s důkazy, co brát do ruky, na co se nesmí sahat, jak zacházet se zbraní, jak se pohybovat v bytě, v prostoru, kdy jste reálně ohrožen na životě, včetně takových maličkostí, kdy má být prst na kohoutku, kdy ne, kdy se má zbraň odjistit a spoustu takových detailů, jako že starší policajti používají raději pistole čezety, mladší zase glocky. Už první setkání na střelnici mě hrozně nakoplo.

Seriál natáčeli tři režiséři. Jaké to je pro herce?

Se všemi třemi jsem se potkal již v minulosti, tak jsem věděl, s kým mám tu čest a se všemi jsem si sedl. Samozřejmě každý je trochu jiný. Ani jeden z nich není typ člověka, který by na place dělal dusno. Někdy je ta situace, že to točí víc režisérů spíš pozitivní, protože dlouhá práce může nabádat k rutíně a když se tam obmění lidi, tak se do toho natáčení vdechne zase jiná energie, která to nakopne.

Pavel Kříž: Díl, ve kterém moje postava odjede do lázní, kde se stane vražda, byl pro mě za odměnu

Hrajete zkušeného kriminalistu, jak byste ho popsal?

Jako člověka, který je na svém místě. Má zkušenosti a potřebné schopnosti na to, aby byl úspěšným šéfem.

Můžete lehce charakterizovat vztah Vaší postavy s jejími podřízenými?

S mužskou částí si rozumí velmi dobře. S některými kolegy ho spojuje přátelství a společná práce na případech z minulosti. S Grodskou jako novou šéfkou 1. oddělení si nerozumí a myslí si, že

na takové pozici nemá být.

Leoš Kubelík má pocit, že povolání kriminalisty není pro ženy. Jak se na to díváte vy?

Kubelík to nemyslí zle a ani není osobní. Domnívá se, že taková práce je pro ženu příliš drsná. Ostatně přesně tohle Emě v jednom dialogu říká. Spíše bych řekl, že se jí před některými zážitky snaží chránit, než že by ji chtěl diskriminovat. Já jsem policistou na oddělení vražd nikdy nebyl, takže nevím, co všechno to detailně obnáší, a proto na to nemohu odpovědět.

Leoš není jen šéf, který sedí u stolu a dává příkazy, ale také aktivně vyšetřuje. Je to pro Vás díky tomu zajímavější?

Ano, to jistě. Díky tomu byla postava Kubelíka opravdu zajímavější. Díl, ve kterém odjede do lázní, kde se stane vražda, byl pro mě za odměnu. Taková klasická detektivka bez běhání s pistolí. Věřím, že by se mohl divákům líbit.

Seriál je inspirován skutečnými událostmi, vybavoval jste si nějaké při čtení scénáře?

Ne, to nevybavoval. Kromě „Kubelíkova případu“ se má postava objevuje sporadicky, většinou na poradách.

Štěpán Kozub: Často přemýšlím nad tím, co lidi vede k tomu, aby někoho zabil

Hrajete mladého kriminalistu, jak byste ho popsal?

Mates je mladý, ambiciózní policista, který se snaží svou práci dělat nejlépe, jak umí. Je přemýšlivý, ale dokáže být taky dost nekompromisní a důrazný.

Jaký je jeho vztah ke služebně starším kolegům?

Kolegů si váží a respektuje autority. Snaží se od nich převzít co možná nejvíc zkušeností. Jejich práce jo pro něj naprosto určující.

Je Vám ta postava něčím

podobná?

Snažím se, aby postavy, které hraju, byly jiné, než jsem já. Ale mnohdy se stává, že si člověk při práci na nějaké postavě začne všimnout různých podobností. Řekl bych, že mě a Matese spojuje ironický smysl pro humor a potřeba dotahovat věci do konce.

Role policisty je poměrně výrazově omezená. Často vlastně jen někam chodí a něco hledá, případně někoho vyslýchá. Jak se Vám hrál kriminalistka Matěj Sehnal?

Přiznám se, že to bylo dost náročné. Dlouhé směny, mnohdy složité texty. To je velká míra zodpovědnosti. Stál jsem po boku starších kolegů, jako jsou například Standa Majer, Karel Dobrý, Pavel Kříž nebo Pavla Beretová, a chtěl jsem před nimi obstát. Baví mě, když se mi podaří do postav dostat určitou nezaměnitelnost a opravdovost. Při práci na tomto seriálu to ale bylo trochu jiné, člověk musí spíše ubírat na výrazu a hrát víceméně civilně. Byla to výzva a dřina. Snad bude divák spokojen. Přál bych si to.

Seriál je inspirován skutečnými událostmi, vybavoval jste si nějaké při čtení scénáře?

Naopak. Byl jsem až překvapený, kolik různorodých vražd se na Moravě událo. Často přemýšlím nad tím, co lidi vede k tomu, aby někoho zabil. Při tomto seriálu to dokonce bylo v popisu mé práce, hledat motivy, důvody... To mě bavilo!

Co Vás osobně zajalo na tomto projektu? Proč byste ho divákům doporučil?

Za mě jako za herce je vždycky nejdůležitější, s kým se při práci potkám a jestli si sám sebe dokážu v té či oné roli představit. Jestli můžu být přínosem. Pokud jsem přesvědčený, že ano, soustředím se už pouze na pracovní proces. Byl jsem nadšený, když jsem zjistil, že budu hrát po boku herců, jejichž práce si vážím. A například setkání s Honzou Hřebejkem pro mě bylo taky velmi radostné, byla to naše třetí spolupráce. Myslím, že se divák může těšit na velmi pestrou kriminálku, která bude balancovat na hraně tragikomiky.

Zajímavosti:

- 117 natáčecích dnů
- Na seriálu se vystříдалo více než 100 herců
- spolupracovalo se s kriminální policií v Ostravě, se šéfem tamějšího prvního oddělení Lubošem Valeriánem se konzultovali některé případy
- jeden díl se natáčel v rámci hudebního festivalu Colours of Ostrava
- točilo se v Ostravě, a to jak v lokacích městských, tak i průmyslových, dále pak v lázních Čeladná, lázních Karlova Studánka a mnoho motivů se natáčelo i v Praze a okolí, zejména na Kladensku
- natáčelo se i v zahraničí - v česko/polském Těšíně
- čtvrtý díl se částečně realizoval ve městě Tunis v Tunisku

Charakteristika hlavních postav

EMA GRODSKÁ (Pavla Beretová)

Nová šéfka týmu ostravských kriminalistů. Zkušená, chytrá kriminalistka hodností kapitánka, později majorka. Žije v celkem ustáleném česko-polském manželství, manžel Bolek Grodský je také z oboru, ale soukromě. Má malého syna a moc dobře cítí, co mu díky svému povolání dluží. Přímá i vyhýbavá, silná i slabá, jak už tak ženy bývají, dokonce i ty, které odhalují zločiny. Velmi empatická, hodně věří své zkušenosti, ale ještě více své intuici, v tom je až trochu dobrodruh. Jmenování šéfem týmu je asi největším překvapením jejího života.

JAN BERMANN (Stanislav Majer)

Ten, kdo se měl stát šéfem, ale stala se jím Ema. Člověk především přímý – tak přímý, že ani netají svůj hluboký nesouhlas s ponížením, které ho postihlo. Čeká na Eminu první chybu stejně upřímně, jako s ní spolupracuje. Hodností kapitán, také chytrý a zkušený. V něčem je své nadřizené, která ho tak nečekaně předběhla, dost podobný, i když by to asi sám nikdy nepřiznal. Podobný především v té nejdůležitější kriminalistově vlastnosti, v empatii. Hodně pracovitý s hodně velkou výdrží. Asi kladný hrdina, i když takové pojmenování by mu připadlo směšné.

LEOŠ KUBELÍK (Pavel Kříž)

Ředitel ostravské kriminálky, nadřizený všem. Člověk ukázněný, výkonný, s velkými ambicemi, které přesahují jeho město. Inteligentní, zkušený, ale těžko uchopitelný a také dost záluďný. Nechybí mu prosté lidské vlastnosti, třeba schopnost přátelství, ale dovede s ním i šikovně zacházet. Zná kde koho. Emu nemá rád, ženská podle něj do kriminalistiky nepatří, ale když je to pro něj výhodné, potře v sobě i tento názor. Kupodivu není jen ředitel, ale také skutečný kriminalista, což dokáže ve svém vlastním kriminálním případě.

RICHARD LUKEŠ (Karel Dobrý)

Drsný policajt, dalo by se říct ze „staré školy“. Zkušenost je jeho silnou stránkou a on to dobře ví. Nějakou empatii v sobě jistě má, ale tajně ji zřejmě považuje za slabost. Velmi chytrý, ale snaží se, aby to na něm nebylo moc vidět. Na první pohled přímý a zdánlivě průhledný muž, ale dovede pořádně překvapit. Snad proto, že mu stáří klepe na rameno.

MATĚJ SEHNAL, ZVANÝ MATES (Štěpán Kozub)

Každý tým má svého benjamínka a Mates chápe, proč jím je. Ačkoliv je velmi chytrý, ví, že k dokonalosti mistra mu ještě něco chybí. V očích jsou mu vidět více otázky než vykřičníky. Ale jeho inteligence je vysoká, což dokazují jeho mnohé úsudky. To ovšem nebrání naivitě mládí. O tom, co je v něm, něco říká i schopnost bystré ironie, kterou tu a tam, většinou nečekaně, dokáže šlehnout...

Anotace prvních pěti dílů

Krásné světlo

Ztratila se čtrnáctiletá dívka Nikola. Nikdo netuší kam, není jasné, zda vůbec žije. Pro kriminalisty z ostravské kriminálky je to samozřejmě mimořádk. Je vyslýchána dívčina rodina, její kamarádky ze školy i ze stadionu, kde trénovala s ostatními roztleskávačkami. Vyslýchat tak mladé dívky však není pro partu otrlých kriminalistů, tedy Honzu (Stanislav Majer), Richarda (Karel Dobrý) a mladého Matese (Štěpán Kozub), nijak jednoduché. Proto je přizvána žena, která může lépe porozumět dívčím duším. Kapitán Ema Grodská (Pavla Beretová) má po odchodu z předchozí funkce volno, a tak kriminalistům ráda pomůže. Šéf kriminálky souhlasí a mužný duch oddělení doplní jemnější ženský element. Vyšetřování postupuje těžce, podezření jsou nejasná a je to právě Ema, kdo narazí na první důležitý důkaz, který někam vede. Objevuje se možný motiv lechtivých fotografií mladičkových dívek, které putují po internetu. Toho, čemu se říká dětská pornografie. Kriminalisté se zvolna prokousávají k výsledku v reálném světě města Ostravy i na bezbřehé síti internetu. Řešení případu ztracené dívky je překvapivé, stejně jako Emino vlastní, životně důležité rozhodnutí, které učiní ve svém světě kriminalistiky.

Kilometr pod zemí

Ema Grodská překvapivě vyhraje konkurz na místo vedoucího svého oddělení, a to přes odpor šéfa kriminálky Kubelíka. Richard, Mates a především Honza, čekatel na toto místo, se stanou jejími podřízenými. Honza chce odejít, považuje Emu za nezkušenou, ale Kubelíkova rada, aby raději počkal na její první malér, ho zastaví. Situace na kriminálce je napjatá a do toho přichází první případy. Ema chápe, jak jsou pro ni důležité – je teď v roli šéfové a musí ukázat, že na to má. Prvním případem je přepadení v parku. Studentka a její přítel. On je zraněný, ona málem znásilněná. Pachatelé zmizeli beze stopy. Vypadá to jako rutina, ale pak se náhle objeví vražda. Muž jménem Dobiáš, majitel sběrný kovů, je udušen měděným kabelem. Zdá se, že zločin souvisí s krádežemi těchto kabelů, často používaných v dolech. Kriminalisté pátrají po motivech a stopách, skrytých kilometr pod zemí. Zpočátku to tak nevypadá, ale přepadení i vražda se k sobě začínají zvolna přibližovat. Vedou k překvapivým výsledkům. Jde o něco úplně jiného, většího a lidsky důležitějšího, než je krádež měděných kabelů. A přichází i první Emin malér, na který tak jízlivě čeká šéf kriminálky Kubelík. Její podřízený Honza však kdesi uvnitř cítí, že i on má na tomto maléru svůj podíl...

Tichošlápek

Dva případy v jednom dni. První – vražda ukrajinského dělníka, spíše poprava na ulici, provedená unikátní zbraní s dřevěným nábojem. Druhý – únos bohatého ostravského lichváře, který půjčuje peníze. Zmizel i se svou manželkou. Ema a její spolupracovníci si rozhodně nemohou stěžovat na nedostatek práce. Stopy po zavražděném Ukrajinci vedou k podivně pronajaté garáži. Stopy únosu odhalují hospodskou partičku, k níž lichvář patřil.

Smrt v Tunisu

V Tunisu umírá na otravu jídlem turistka z Ostravy. Český konzul má pochybnosti o vyšetřování této smrti místními úřady a informuje o tom kriminálku v Ostravě. Tak se tento případ úmrtí na exotické dovolené dostává k Emě a jejím kriminalistům. Shodou okolností je v Tunisu i Emin manžel Bolek. Vyšetřuje tu svůj vlastní případ a může Emě pomoci. Kubelík, šéf ostravské kriminálky, povoluje jeho spolupráci, a tak dostává Ema čerstvé informace z místa činu. To, co zpočátku vypadalo jako nikým nezaviněná nehoda, se brzy mění v podezření z vraždy, dokonce z vraždy úkladné. Kriminalisté objevují zajímavá fakta o mrtvé ženě. Trpělivě rozplétají i složité a rozporné vztahy v jejím životě. Protože šlo o mladou, provokativně hezkou a žádnou ženu, která byla ve třetím měsíci těhotenství, je skutečně po čem pátrat. Postupně se objevují další postavy svázané s osudem zavražděné a kriminalisté musí v celé té komplikované pavučině vztahů a utajených souvislostí najít tu jednu jedinou pravou postavu – tu, která vraždila.

Pro nic za nic

Vražda v bývalé dělnické kolonii Bedřiška, sociálně nejslabší části města. Dvaasedmdesátiletý muž, chudý samotář, je zabit úderem do hlavy. Pravděpodobně sekerou. Jsou vyšetřováni svědci, kteří mu byli nablízku. Sociální pracovnice, která o starého muže pečovala, jeho soused, také starý penzista – ale nic z toho není. A pak přijde další vražda ve stejné lokalitě. Bezdomovec. Také silná rána do hlavy, pravděpodobně sekerou. Ale ani tím to nekončí, přijde ještě jedna vražda, tentokrát je obětí žena. Pochází z jiného sociálního prostředí, ale také má na hlavě stopy po úderu sekerou. Ale v tomto třetím případě je to složitější, objevují se i další matoucí stopy a situace se pro Emu a její kriminalisty stále více komplikuje. Přibývají nové, potenciálně podezřelé postavy. Objevují se nové nezodpovězené otázky, nové rozporné motivy a šéf ostravské kriminálky Kubelík začíná být nervózní. Nerad by se objevil na televizních obrazovkách a pokoušel se tam vysvětlovat něco, co on ani jeho detektivové nevědí. Motiv těchto vražd, které nesou stopy sekery, vypadá totiž naprosto absurdně.

Místo zločinu Ostrava

námět: Martin Froyda, Martin Bezouška, Jan Stehlík

scénář: Miroslav Vaic, Jan Stehlík, Martin Bezouška, Jan Drbohlav

režie: Dan Włodarczyk, Jan Hřebejk, Jiří Chlumský

dramaturgie: Jan Lekeš, Jan Otčenášek

kamera: Asen Šopov A.Č.K.

producent: Martin Froyda

výkonná producentka ČT: Ilona Jirásková

kreativní producent ČT: Jan Lekeš

hrají: Pavla Beretová, Stanislav Majer, Karel Dobrý, Pavel Kříž, Štěpán Kozub, Bořek Slezáček a další

Kontakt pro média

Daniel Maršalík

Tel.: (+420) 261 137 521

Mob.: (+420) 606 464 922

daniel.marsalik@ceskatelevize.cz

Fotografie

<ftp://ceskatelevize.cz/>

pavel.kral@ceskatelevize.cz